

ikke noget Redskab undtagen Kroge og Aalegaarde nærmere end 200 Favne til hver Side. Nu have vi her netop fastslaaet en Mellemting mellem den Afstand, som er normal paa den aabne Kyst for Bundgarn, og den, som er normal i Fjorden efter Vedtægterne, nemlig 200 Favne. Det er lige midt imellem, 250 Favne, hvilket er en passende Grænse, naar man vil yde Aalegaarde Beskyttelse mod konkurrerende Redskaber. Naar man nu erkender, at Bundgarn overhovedet skulle beskyttes ved en indbyrdes Minimumsafstand, og der kan jeg henvise til ikke blot Fiskeriforeningens Udtalelser, men ogsaa enkelte Fiskeres Udtalelser — om, at 300 Favne er en Afstand, som ikke taaler at blive mindre, fordi man maa tage Hensyn til, at der er andre Fiskere, som skulle bestaa ved Siden af, saavel Bundgarns- som Aalegaardsfiskere, f. Eks. Torskefiskere, Nedgarnsfiskere og Sildefiskere — kunde det maaske siges, at Kommissionen snarere skulde være gaaet den Vej at sige, at det er ikke tilladt at sætte Aalegaarde nærmere hinanden end saa og saa meget for ogsaa at give Plads til andre Redskaber. Det have vi nu ikke gjort, vi have overladt til dem selv at sætte saa mange Redskaber, som de finde tjenligt. Derved gør man altsaa ikke noget Indgreb i den bestaaende Ret. Man giver dem Ret til at sætte Ruser ud saa langt, man ønsker, og siger kun, hvor langt andre skulle holde sig derfra, for at det ikke skal kunne siges, at det skader dem. Jeg henviste før til Kalvebodstrand, og jeg skal her gentage, at i dette Farvand have Fiskerne selv vedtaget en Afstand af 240 Favne, som altsaa kommer vor Afstand, 250 Favne, meget nær. Medens jeg taler om Bundgarnet, vil jeg samtidig bemærke, at det er jo netop et Redskab, som man har givet en ganske privilegeret Stilling efter det Lovforslag, som her foreligger. Men naar vi give et Frifisker-Redskab en saadan privilegeret Stilling med Sidebeskyttelse og Adgang til at beholde den samme Plads Aar efter Aar, synes jeg, at man maa indrømme fuldt ud det samme over for Aalegaardene. Bundgarnet kan ikke tvinges til at vige, naar det har faaet sin Plads i Henhold til denne Lov, ikke en Gang for en Aalegaard: Altsaa, det er en stor Indrømmelse, man har givet dette Frifisker-Redskab, som man nærmest kan sammenligne med Aalegaardsredskabet. Det er begge Pæleredskaber, som jo ikke kunne flyttes om hver Dag, og som der maa gives en vis Beskyttelse, da det ellers ikke kan betale sig at anskaffe dem. Naar

man har indrømmet Bundgarnet den Særstilling, at det ikke en Gang behøver at vige for en Aalegaard, og man ikke giver Ejendoms-Aalegaarde den Beskyttelse, som Bundgarn nu for Tiden nyder, ser jeg ikke rettere, end at vi have været overordentlig imødekommende over for det fri Fiskeri. Naar jeg sagde, at Bundgarn kræver en Beskyttelse af 200 Favne til Siderne efter den nugældende Lov, vil det ses, naar vi sammenligne det med de Bestemmelser, vi have indsat for Aalegaardene, at der mellem to Aalegaarde, der have en Afstand af 300 Favne, maa sættes to Rækker Torskeruser ind, medens der imellem to Bundgarn med 300 Favnes Afstand efter den nugældende Lov ikke kan sættes en eneste Torskeruse ind. Altsaa, vi give Adgang for flere Redskaber mellem Aalegaardene, end de nuværende Bestemmelser give mellem to Bundgarn. Nej, hele Bestræbelsen fra de fri Fiskeres Side gaar egentlig ud paa at komme i Besiddelse af den Fordel, som det er at eje Kysten, altsaa at kunne sætte Aalegaarde lige ind til Land, fordi de ville helst have det Udbytte af Aalefiskeriet, som nu gaar til Grundejerne. Men det kunne de ikke faa. Vi kunne ikke sige, at Grundejerne ikke maa fiske, vi kunne ikke formene Grundejerne at drive det Fiskeri, de finde for godt, ligesom enhver anden fri Mand i Staten. Altsaa, det kunne vi ikke komme ud over, og hvis vi gav det frit, saa vilde dog Grundejerne vel være de nærmeste til at komme først til Mølle, som man siger, med Hensyn til at benytte Pladsen ud for deres Kyst til Rusefiskeri. Selv om det var aldeles frit, mener jeg, at vi med samme Motivering, som jeg har benyttet over for Bundgarnet, maatte give disse Redskaber, enten de vare Frifisker-Redskaber eller Ejendomsredskaber, denne Beskyttelse, for at det overhovedet skulde kunne betale sig at fiske med dem. Det mener jeg altsaa bør være Hovedhensigten, der skal lægges til Grund. Jeg har allerede nu, tror jeg, paavist, at man har set noget fejl paa Loven, saaledes som den foreligger. Man har ikke haft tilstrækkeligt Øje for, at Loven har disse tre Kapitler. Man har ikke haft Øje for, at vi ere i Stand til — selvfølgelig naar vi blive enige derom med Regering og Landsting — at indskyde den Paragraf om de 100 Favne Sideafstand af Limfjordskapitlet, der er falden ud, og maaske nærmere præcisere den til ogsaa at gælde over for Aalegaardene. I Vedtægterne gives Fiskerne jo Selvbestemmelsesret til